

Octaaf Voilà si. Mijn klein lief leeneke. (*Octaaf kust Heleen. Pedro verschijnt.*)

Octaaf Goed, goed... Ik ga de tuinslang oprollen. Ik zal de tuinslang oprollen. Goed, goed, goed, ... Leeneke, lieveke. Goed, goed, ... Ik ga de tuinslang oprollen. Ik ga de tuinslang oprollen. Goed, goed, ... Ja, ja... (*Octaaf af*) (*Robert loopt voorbij*)

Robert De Tonkinbaai! De Tonkinbaai! De Tonkinbaai!

Pedro Ik had ooit eens een Harley Davidson. Een authentiek stuk, van kort na de oorlog. Gevonden op een auto-kerkhof. In heel slechte staat. Ik stak er al mijn tijd en mijn geld in. En na lang gesleutel, reed hij terug. Hij zag eruit gelijk nieuw. Hij blonk ongeloflijk. Twee jaar. Verzorgd, vertroeteld, gekoesterd. Gelijk zot. En na twee jaar hebben ze hem gepikt. ...

II.5 23.25 u

(*Laurent, Heleen, Pauline, Octaaf*)

(*Heleen verschijnt. Plots een stem uit het duister. Laurent.*)

Laurent Pssst. Liefste. Ik kan niet verder zonder u. Ik word zot zonder jou. Ik ga kapot zonder u. Ge moet niet naar uw vader luisteren. Ge moet ook niet naar Jean-Louis luisteren. Die wil u alleen maar om u in zijn winkel te zetten. Ik maak hem godverdomme kapot als hij dat durft. Wacht alstublieft, wacht. Geef me nog één kans. (*Laurent huilt. Heleen troost hem. Pauline ziet hoe Laurent van Heleen profiteert. Pauline vliegt Heleen aan. Vrouwencatch. Octaaf verschijnt*)

Octaaf Wat is hier gebeurd? Wat is hier gebeurd? Wat is hier gebeurd? Wat is hier gebeurd? Wat is hier gebeurd? Wat is hier gebeurd? Bon. Alors là. Laurent.

Octaaf Vous m'écoutez bien. Vous vous en allez maintenant. Je vous donne cent francs, pour prendre l'autobus et vous ne revenez jamais, mais jamais de la vie ici. C'est bien compris? Is dat goed begrepen?

Laurent Waarom zou ik...

Octaaf Ah c'est pas assez. Alors. Je vous donne deux cent francs. Ca va.

Laurent Octaaf...

Octaaf Bon, Bon. Ca fait trois cent francs.

Laurent Ge laat me niet uitspreken...

Octaaf Ik verwittig u vriend. Gij gaat onmiddellijk weg. Ik tel tot tien en zijt ge niet weg dan roep ik de politie. Is dat goed begrepen? Eén, twee, drie, vier...

Laurent Als ge nu...

Octaaf Politie! (*Octaaf af, gevolgd door zijn dochters*) (*Robert op*)

Robert Laurent. Geweldig nieuws. Ze zijn gestopt. Ze zijn gestopt met de bombardementen op de Tonkinbaai.

Laurent Robert, ge moet mij helpen. ...

Robert Waarom?

Laurent Daarom godverdomme! ...

Laurent Octaaf is ginder. Hou hem bezig.

Vooruit. (*Laurent verstopt zich op de hooizolder. Pedro verschijnt*)

Pedro Laurent. Kent u die mop van die marsmannekes die het seksueel gedrag van de mensen kwamen observeren. Er kwam eens een vliegend schotelke van mars, het landde op de aarde; recht bij een koppel op de slaapkamer. Bip, bip. Wij komen het seksueel gedrag van de mensen observeren. Ah, zegt die vrouw, interessant. Hoe gaat dat op MARS. Bip, bip. Wij doen aan partnerruil. Héél interessant.

Pauline Laurent?! Laurent?! Laurent, ik ben het.

Marcel Juffrouw Pauline. Juffrouw Pauline. Er brand een vuur in mij. Een vuur dat me kapot maakt. Mijn hart brandt van goesting. Ge moet mij een kans geven juffrouw Pauline. Ge moet naar mij luisteren – Geef mij een kans. Ik zie u graag. Ik zie u graag. Ik zie u graag. Ik zie u

graag. Ik zie u graag. Ik zie u graag. Ik zie u graag. Ik zie u graag. Voel eens hoe warm. Kijk in m'n ogen. (*Marcel slaat op de vlucht. Octaaf en Robert op; zij bespreken de Oost-West politiek. Pauline vlucht voor haar vader.*)

II.6 23.35 u

(*Heleen, Jean-Louis, Laurent*)

(*Jean-Louis ontmoet Heleen*)

Jean-Louis Pardon. Pardon. Pardon. Juffrouw Heleen. Ik heb spijt van al de valse beschuldigingen die ik aan uw adres geuit heb. Hoe meer ik erover nadenk, hoe meer wroeging ik heb. Mijn puurste gevoelens, van vroeger, van Jean-Louis Brandts, zijn terug naar boven gekomen. Ik vind u een fantastisch meisje. Uw gelaat fantastisch. Uw ogen fantastisch. Uw mond fantastisch. Uw hals fantastisch.

Jean-Louis Uw enorme persoonlijkheid. Fantastisch. Ik krijg daar een krop van in m'n keel. Ik zweet in al mijn holtes. Juffrouw Heleen. U bent mijn vrouw.

Heleen U moet mij ook vergeven. Ik vind u geen onnozelaar. Ik vind u een lelijke pekinnees. (*Jean-Louis af*) (*Laurent imiteert het geloei van een koe vanop de zolder om de aandacht van Heleen te trekken*)

Laurent Liefste. Ik ben het. Kom bij me. Ik zal je minnen tot op het hoogste punt van rust. Kom liefste. Het is alsof het heelal vol spiegels hangt en elke spiegel jouw beeltenis vangt.

Laurent Je bent mooi liefste. Te mooi voor mijn verlangen. Kom. Kom bij me. Ik zal je kussen. Ik zal aan je ruiken. Ik zal je strelen. Kom liefste. Kom. Laat me in je veilige haven. Kom. Kom in je grote droom. (*Heleen aarzelt... maar verdwijnt naar de zolder als zij de anderen hoort aankomen*)

II.7 23.45 u

(*Robert, Octaaf, Jean-Louis Brandts, Pedro Turin, Pauline*)

Robert Uiteraard hebt u gelijk. Maar toch zou ik willen zeggen dat men alles vanuit zoveel mogelijke gezichtshoeken moet bekijken. Neem nu het concrete geval van abortus...

Octaaf Wat belieft er u? Wacht vriend. Ik zal u daar het volgende over zeggen. Ongewenste zwangerschapsonderbreking; daar kan ik het volgende op zeggen. Onze Lieve Heer heeft hier op de wereld een bepaalde ordening geschapen en als ge die ordening niet volgt dan zit ge in de problemen. Begrijpt ge mij goed? Wel. Als daar een kind niet van pas komt, dan heeft Onze Lieve Heer daar zelf voor gezorgd. Wat is dat? Een miskraam. Zo simpel is dat. De natuurlijke selectie. Voilà. Il ne faut pas en discuter. Ik geef u een ander voorbeeld. Laat mij uitspreken vriend. In Luik. Als er daar in Luik twintig, dertig mensen softenon hebben. Ha! Bon. Ik heb geen softenon. Ik heb ook geen ongewenste zwangerschap. C'est ça. Il ne faut pas en discuter mon vieux. Essayez-vous.

Robert Ik zou willen zeggen dat u de zaak toch niet mag veralgemenen.

Octaaf Ik veralgemeen niks vriend.

Robert Elk individueel geval...

Octaaf Individueel geval! Individueel geval zegt gij. Goed. Ik zal u daar het volgende over zeggen.

Octaaf Individueel geval. Ik geef u een voorbeeld. Goed. Eén: ik vermoord mijn moeder. Twee: ik kom voor de rechtbank en de rechtbank vraagt; waarom vermoordt gij u moeder vriende. Drie: Ik zeg; omdat ik een individueel geval ben. Vier: Die rechter zegt; omdat gij een individueel geval zijt, geef ik u niet meer dan drie jaar. Vijf: Ik kom in de gevangenis. Ik zit daar een jaar. En na één jaar

ben ik vrij omdat ik een individueel geval ben en goed gedrag en zeden heb. Ah. Ik ben een individueel geval, ik vermoord mijn moeder en ik ben vrij na een jaar. Ah. C'est ça. Bon. Ik zal u zeggen hoe dat het komt dat wij altijd van die meningsverschillen hebben, omdat gij van een andere generatie zijt.

Octaaf Nee. Gij hebt de oorlog niet meegemaakt. Gij denkt toch niet dat ik in '45 tegen de Amerikanen gezegd heb: "Yankee go home!"

Octaaf Nee. Vriend. Als 't in Rusland zoveel beter is, weet ge wat ge dan moet doen? Ga in Rusland wonen en dan zullen we nog eens klappen. Goed. Ik zal nog één ding zeggen, kameraad; in België is er volgens mij ene goede Merckx, verstaat ge mij? Ge verstaat mij wel zeker. Wel dat is die Merckx die zo vlug met zijne velo op den berg kan rijden. Voilà, nu zijn we uitgeklapt zeker. Kijk die kaarten eens na. (*Pauline verschijnt met een valies in haar hand*)

Pauline Pa.

Octaaf Ja manneke.

Pauline ...

Octaaf Wat scheelt er? Gaat ge op reis misschien.

Pauline ...

Octaaf Hoe laat is 't.

Robert Twintig na twaalf.

Octaaf Weet gij wel hoe laat het is. Of ge misschien weet hoe laat het is. Het is twintig na twaalf. Doe die jas uit, zet die valies weg. Geef ons iets te drinken, wij spelen een spelke kaart. Kom.

Pauline ...

Octaaf Wat is er! Goed, goed, goed... Leg die kaarten neer. Nee. We gaan op ons gemak luisteren. Goed. Wat ligt er op uwe lever kind. Goed, goed...

Pauline ...

Octaaf Luistert goed. Ik ben een gierigaard. Hé? Ik ben een autoritair. Hé? Ik ben een racist. Hé? Ik ben een slechte vader. Hé? Ik ben een slavendrijver. Hé? Terwijl er in de Kongo miljoenen vrouwen zijn die duizend keer meer werk verzetten dan gij en die er nog niet aan denken om het af te trappen. Stuk pretentie! En ik roep in mijn eigen huis zo hard en zo veel als ik dat wil, is dat goed begrepen. (*Petro Turin en Jean-Louis Brandts op. Zij willen afscheid nemen*)

Octaaf Komt er bij! Zie ze daar staan si. Kijk maar eens goed. Daar. Ikke. Ik ben een gierigaard. Hé? Ik ben een autoritair. Hé? Ik ben een racist. Hé? Ik ben een slechte vader. Hé? Ik ben een slavendrijver. Hé? Terwijl er in de Kongo miljoenen vrouwen zijn die duizend keer meer werk verzetten dan gij en die er nog niet aan denken om het af te trappen. Stuk pretentie. En ik roep in mijn eigen huis zo veel en zo hard als ik dat wil, is dat goed begrepen.

Pauline ...

Octaaf En ik zal hier eens iemand zijn boekske opendoen si. Die Laurent van u dat is een stuk krapuul, dat is ne vuile vieze vettige smeerlap die in de gevangenis heeft gezeten omdat hij met zijn vuile vieze poten niet van de meikes van dertien jaar kon blijven. Tien jaar heeft hij in de gevangenis gezeten die schone Laurent van u. Loopt hem maar achterna. Ga mee met dat krapuul, dan wordt ge zelf een stuk krapuul. Ga maar in de goot liggen. Nous on s'en fou!

Pauline ...

Octaaf Uw moeder had het nooit over laten komen meiske. En begint niet over gemakkelijk. Gij weet niet wat gemakkelijk is gij! Kritiek hebben dat is gemakkelijk. Niks doen en niks verkeerd doen, dat is gemakkelijk. Een grote bek opzetten, dat is gemakkelijk. Het aftrappen is gemakkelijk. (*Pedro en J.L. druipen af.*)

Octaaf Trap het af. Ik wil u niet meer zien. Trap het af.

Pauline Pa...

Octaaf Trap het af. (*Pauline af...*)